

1. února

BL. KANDELARIE OD SV. JOSEFA, PANNY

Susana Paz Castillo Ramirez [suzána pás kastýjo ramírés] se narodila 11. srpna 1863 ve venezuelském městě Altagracia de Orituco [altagrásia de orituko]. V důsledku ničivých zemětřesení i dlouhodobě vypjaté politické situace v zemi se od dětství setkávala se zástupy lidí vážně zraněných, nemocných a velmi chudých, neschopných se o sebe starat. Susana je přijímala do svého domu a obětavě o ně pečovala. Roku 1903, ve svých čtyřiceti letech, se v rodném městě podílela na založení první nemocnice, do níž se záhy se skupinkou spolupracovnic nastěhovala. Vzniklo tak společenství Malých sester chudých, z něhož se postupně vyvinula řeholní kongregace. Susana v ní roku 1906 oblékla hábit a přijala jméno Kandelaria od sv. Josefa. V roce 1910 složila časné sliby a byla ustanovena generální představenou, v roce 1916 následovaly sliby věčné. Kongregace se rychle rozrůstala o další nemocnice. Po příchodu karmelitánů do Venezuely roku 1922 se Malé sestry svěřily do jejich duchovní péče a o tři roky později byly přičleněny jako terciárky ke karmelitánskému řádu. Matka Kandelaria vedla kongregaci až do roku 1937, ve svém společenství kladla důraz na chudobu a laskavé a trpělivé zacházení s nemocnými. Zemřela v pověsti svatosti 31. ledna 1940 v Cumaná [kumaná], za blahoslavenou byla prohlášena roku 2008.

Společné texty o pannách.

Modlitba se čtením**DRUHÉ ČTENÍ**

Z oběžníku kongregace

(Oběžník E305, Cumaná, 12. dubna 1937, Sixto Sosa a Matka Kandelaria od sv. Josefa, Barcelona 1976, s. 227-229)

Přijměte tyto rady jako Bohem vnuknuté

Žehnám vám ve jménu Páně a – abych splnila svou povinnost – píši vám toto:

Dne 11. dubna v 9 hodin ráno se ve velkém sále noviciátu sešli Jeho Excelence pan Dr. Sixto Sosa [sisto sóza], diecézní biskup, prelát Jeho Svatosti a generální vikář biskupství Mons. Dr. José Maria Pibernat [chosé maría pibernat] a důstojný pán Constantin de la Vega, kapucín.

Po modlitbě podle karmelského ritu přikročil Mons. Pibernat k četbě článků našich svatých Konstitucí, čísla 248 až 274. Když dočetl, já, vaše služebnice, jsem do jeho rukou složila svůj úřad, který jsem zastávala po dvanáct let, odevzdala pečetní prsten a poprosila za odpuštění všech svých pochybení. Mons. Pibernat mi potom projevil vděčnost a krátce mě povzbudil.

Jen pomyslete, jak je mi zatěžko vložit celou Kongregaci na ramena ctihodné Matky Luisy Teresy.

Každá z nás ať se snaží, aby byla dobrou řeholnicí, a mohla tak přispět ke společnému dílu. Usilujme o získání každé ctnosti, hledme žít v Boží přítomnosti, On nás jednou bude soudit. Služme Mu s úctou, vždyť samotní andělé se před Ním chvějí. Jsme zavázány milovat Ho celým svým srdcem, životem i rozumem. Všechny jsme obdržely poklady milosti, neopovrhujme jimi.

Zachovávejme naše Konstituce, které schválil Mons. Sosa pro venezuelské karmelitky. S úctou se účastněme mše svaté a nevynechávejme společnou modlitbu. Často se přes den obracejme k Pánu střelnými modlitbami, navštěvujme Ho v Nejsvětější svátosti, neopomíjejme duchovní svaté přijímání. Buďme umírněné v řeči i v pohledech, svědomitě zachovávejme mlčení a během rekreace mluvíme o Bohu. Probouzejme ve všech oddanou úctu k Nejsvětější Trojici, Přesvaté Panně i k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Nejlepší způsob, jak toto dělat, je zachovávat mlčení a napodobovat tak hluboké ticho, v němž On přebývá v Hostii. Slova řeholnice ať jsou vždy čistá, vždyť mluvit, co se nesluší, je odsouzeníhodné a je to hřích proti Duchu Svatému.

Pro lásku Boží, milujme se navzájem, ale nepěstujme přitom výlučná přátelství. Vyhybejme se postranním řečem: nedostatky, kterých si povšimneme u spolusester, napravujme svým dobrým příkladem. Dovolávejme se pomoci Nejsvětější Panny. Snažme se být pozorné při ranním rozjímání i při četbě našich Konstitucí. Nebuďme líné. Svá srdce pozdvihujme k Bohu, abychom směly sklízet duchovní plody našich dobrých skutků.

Milované sestry, rozumějte mi, přijměte tyto rady jako rady Bohem vnuknuté. Také vám doporučuji vhodné cvičení pro týdenní svatou zpověď – pět bodů, které nám v katechismu ukládá svatá církev: zpytování svědomí, lítost nad hříchy, předsevzetí k nápravě, vyznání hříchů zpovědníkovi a vykonání pokání. To vše nám napomáhá pokojně setrvávat v Boží milosti, vždyť On nás očekává s otevřenou náručí, v den, kdy se budeme muset postavit před Jeho strašný soud.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Srov. 1 Kor 13,13; 1 Jan 3,18

Nyní trvá víra, naděje a láska, tato trojice. * Největší však je láska.

V. Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale doopravdy, činem! * Největší však je láska.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, původce všeho dobra, vyslyš naše pokorné prosby a na přímluvu blahoslavené Kandelarie, která pozorně pečovala o nemocné a potřebné, nám dej, ať ochotně uskutečňujeme každé dobro, které nám vnukáš. Prosíme o to skrze tvého Syna...